

ครอบครัวทรงศรี

เชิด ทรงศรี หรือ "(บี)ดา" ของลูกๆ หรือ "พี่เชิด" ของแม่ เป็นคนนครศรีธรรมราชที่พูดสำเนียงกรุงเทพฯ มากแต่พูดสำเนียงนครฯ ทองแดงตามีหัวใจเป็นคนใต้ แต่หัวใจคนนั้น สุดแสนจะทันสมัยอย่างที่คุณที่ไม่รู้จักดาอย่างใกล้ชิดคาดไม่ถึงเลยทีเดียว ดามีชื่อเสียงในการทำงานนึ่งพี่เรียก แต่นอกเหนือจากการทำงานแล้ว ดาสนใจทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า ดาเป็นหนึ่งในพ่อไม่กี่คนในโลกนี้ที่ไม่ชอบให้ลูกอยู่กับบ้าน เวลาเห็นลูกอยู่กับบ้านดามักพูดว่า "อยู่บ้านแล้วจะรู้หรือว่าโลกนี้เปลี่ยนแปลงไปแค่ไหนแล้ว" "โลก" ในความหมายของครอบครัวเราหมายถึง "หนึ่ง" การดูแลหนึ่งของครอบครัวเราไม่เพียงแต่เพื่อความบันเทิงเท่านั้น เราเรียนรู้จากหนึ่งที่เราดูด้วย เรียนรู้ว่าควรจะทำอย่างไรเมื่อเกิดเหตุการณ์ซับซ้อนเฉพาะหน้า เรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ที่ไม่มีสอนในห้องเรียน เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศอื่นที่แสดงอยู่ในหนึ่ง

ที่มา : หนังสือ เชิด ทรงศรี เลือดเนื้อของหนังไทย

นอกจากนี้ "โลก" ในครอบครัวเรายังหมายถึง "อาหาร" และ "ท้องเที่ยว" อีกด้วย ดาชอบทานปลามาก ปลาบ้านไหนดัง ดารู้หมด ร้านอาหารไหนเปิดใหม่ ดาต้องพาเราไปลองของใหม่ทุกครั้ง บางครั้งคิดไม่ออกถึงกับต้องโทรไปปรึกษา "แม่ซ้อยนางรำ" ก็มี หรือไม่อย่างนั้นดาก็จะทำอาหารเอง อาหารได้แท้ ผิดสุด ๆ เวลาถามว่าอาหารที่ทำเรียกว่าอะไร ดาตอบว่า "ไม่รู้สิ ยังไม่ได้ตั้งชื่อเลย" พูดถึงเรื่องการท้องเที่ยว ดาไปเหยียบมาแล้วทั่วประเทศไทย และเกือบทั่วโลกก็ว่าได้ และทุกที่ๆไป สิ่งที่พลาดไม่ได้คือ ต้องไปดูหนึ่งของประเทศนั้นๆ และต้องไปชิมร้านอาหารที่เด็ดสุดของประเทศนั้นๆ ด้วย

ดาสอนเราเสมอว่า "เมื่อถึงเวลานั้นของชีวิต เราจะไม่เสียใจกับสิ่งที่ได้ทำเท่ากับสิ่งที่ไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้นจะขาดทุนอะไรก็ได้ แต่อย่าขาดทุนความสุข"

นี่แหละ ตัวตนจริงของเชิด ทรงศรี!

จินตนา | ธมจันท์ | ธัชตะวัน ทรงศรี

ประวัติ เชิด ทรงศรี ผู้กำกับภาพยนตร์

เป็นชาวนครศรีธรรมราชโดยกำเนิด เป็นผู้กำกับภาพยนตร์ตั้ง
แต่ พ.ศ. 2509 ถึง พ.ศ. 2549 เริ่มงานอาชีพตั้งแต่เด็กที่
จังหวัดนครศรีธรรมราชด้วยการแกะสลักตัวหนังสือลอยชาย วิก
ทุ่งนามาก เล่นน้ำ ช้อนปลา กัด ฯลฯ ในทุ่งอย่างมีความสุขมา
ตลอดวัยเด็ก และนี่เป็นแรงผูกใจให้ถ่ายทอดความสุขช่วงที่เป็น
ที่จดจำที่สุดของชีวิตลงในภาพยนตร์ เข้ามาอยู่กรุงเทพฯกับ
อาในช่วงวัยรุ่น จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาที่โรงเรียน
โยธินบูรณะ เมื่อจบการศึกษาได้ไปเป็นครูอยู่ที่โรงเรียนประ
จำตำบลบ้านม่วงเจ็ดต้น 1 (วัดจอมแจ้ง) กิ่งอำเภอปากท่า
จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนอยู่บนเขากลางป่า ห้างไกล

จากเมืองมาก การคมนาคมใช้เดินเท้า นั่งหลังช้าง
และเกวียน ผู้คนที่นั่นยากจนมาก เมื่อไปอยู่แรกๆ
นักเรียนขาดเรียนบ่อยมาก คุณเชิดต้องไปตามนักเรียน
มาเรียน ภายหลังจึงทราบว่านักเรียนขาดเรียนเพราะ
ไม่มีอาหารรับประทาน คุณเชิดแก้ปัญหาเบื้องต้นด้วย
การใช้จ่ายเงินเดือนของตนเองซื้อพันธุ์ผักสวนครัวและไก่มา
ให้นักเรียนช่วยกันปลูกเลี้ยงที่โรงเรียน ใช้ผลผลิตเป็น
อาหารกลางวัน ต่อมาคุณเชิดเป็นไข้ป่า หมดสติไป
หลายวัน ผู้ปกครองของนักเรียนนำขึ้นหลังช้างเดินทาง
ไปสถานีรถไฟ มารู้สึกตัวเมื่ออยู่โรงพยาบาลใน
กรุงเทพฯ ยุติการเป็นครูไปโดยปริยาย
หลังจากนั้นเข้าทำงานที่องค์การ ร.ส.พ. โดย
เป็นบรรณาธิการนิตยสารยานยนต์ ของ ร.ส.พ.
นิตยสารชีวิตใหม่รายสัปดาห์ และวารสารทัศนจักร
ตำแหน่งสุดท้ายก่อนลาออกจาก ร.ส.พ. คือ วิชาการ
หัวหน้าส่วนทัศนจักร หลังออกจากองค์การ ร.ส.พ. ไป
เป็นบรรณาธิการนิตยสาร “ภาพยนตร์และโทรทัศน์”

ที่มา : หนังสือ เชิด ทรงศรี เลือดเนื้อของหนังไทย

(The Movie and TV Weekly) และร่วมคณะบรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ "หลักเมือง" รายวัน (ยุคใหม่) เมื่อเป็นบรรณาธิการนิตยสาร "ภาพยนตร์และโทรทัศน์" ทำนิตยสารฉบับนี้โด่งดังเป็นอันดับหนึ่งของนิตยสารประเภทนี้ เคยศึกษาที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง สมัยเป็นมหาวิทยาลัยเปิด แต่ลาออกก่อนจบการศึกษา เริ่มเขียนนวนิยาย-เรื่องสั้นตั้งแต่ยังทำงานอยู่ที่องค์การ ร.ส.พ. โดยครั้งแรกใช้นามปากกา "วันชัย" ต่อมาเปลี่ยนเป็น "ธม ชาติศรี" เขียนหนังสืออย่างจริงจังเมื่อลาออกจากงานประจำทุกแห่ง งานเขียนในยุคแรกมีทั้งเรื่องสั้น, สารคดี, บทความ, บทละคร

วิทยุ, บทละครโทรทัศน์, บทวิจารณ์ภาพยนตร์, และเขียนเนื้อเพลง เมื่อได้เรียนรู้งานสร้างภาพยนตร์จากการปฏิบัติโดยการช่วยงานในกองถ่ายจึงเข้าสู่วงการภาพยนตร์เป็นผู้กำกับการแสดงเต็มตัว สร้างภาพยนตร์เรื่องแรกด้วยทุนทรัพย์ของตนเอง เรื่อง "โนห์รา" เป็นภาพยนตร์ 16 มม. พากย์สด ทุกรอบที่ฉาย ทำหน้าที่เขียนบทภาพยนตร์, ออกแบบฉาก, ลำดับภาพ, แต่งเพลงประกอบ, กำกับการแสดง และทำโฆษณา-ประชาสัมพันธ์ด้วยตนเอง ปรากฏว่าเป็นภาพยนตร์เงินล้านทำรายได้สูงสุดในปีที่นำออกฉาย ณ โรงภาพยนตร์เอ็มไพร์ ภาพยนตร์ 16 มม. เรื่องสุดท้ายที่สร้างคือ "พ่อปลาไหล" เป็นภาพยนตร์ตลกทำรายได้สูงสุดของภาพยนตร์ 16 มม. ที่เคยสร้างกันมาในประเทศไทย ฉายที่โรงภาพยนตร์คาร์เธย์ (โรงเดียว)

ที่มา : หนังสือ เชิด ทรงศรี เลือดเนื้อของหนังไทย

หลังจากประสบความสำเร็จทางรายได้จาก “พ่อปลาไหล” คุณเชิดเดินทางไปฮอลลีวูดเพื่อศึกษาวิชาการภาพยนตร์เพิ่มเติมที่สหรัฐอเมริกา โดยเรียนแบบ not for credit ที่ UCLA (Extension) ฝึกงานกำกับฯ และเขียนบทกับ Walter Donninger ที่โรงถ่าย Burbank แล้วกลับมาสร้างภาพยนตร์ระบบ 35 มม.

เริ่มด้วยภาพยนตร์เรื่อง “ความรัก” (ทำจากเรื่องเดิม “อุบัติเหตุ” ของ “ทมยันตี”)

ตอนที่คุณเชิดอยู่อเมริกาได้เห็นสังคมอเมริกัน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ถูกแยกให้ออกไปอยู่กันตามลำพังก็เกิดความรู้สึกคิดถึงย่าของตัวเอง (ย่าลูกจันทน์) ที่เคยมีชีวิตอยู่ร่วมกันที่ชนบท คิดถึงชนบทประเพณีไทยที่ลูกหลานจะช่วยกันดูแลปู่ ย่า ตา ยาย ด้วยความเคารพรักและกตัญญู ความสำนึกถึงคุณค่าของความเป็นไทยเริ่มจากความรู้สึกในเวลานี้ แล้วเกิดความคิดอยากจะทำหนังที่แสดงออกถึงความเป็นไทยในสมัยที่ย่าของตนยังมีชีวิตอยู่ แต่โดยที่ความนิยมของคนดูหนังไทยในสมัยนั้น ผู้ค้าหนังบอกว่าจะไม่ดูหนังย้อนอดีต โดยเฉพาะหนังที่พระเอกไม่สวมเสื้อ และพระเอกนางเอกตายตอนจบเรื่อง คุณเชิดจึงสร้างหนังเรื่อง “ความรัก” และ “พ่อไก่แจ้” ซึ่ง

เป็นหนังรักและตลกก่อน เพื่อเอากำไรจากหนังทั้งสองเรื่องนี้มาเตรียมไว้สร้าง และพร้อมที่จะขาดทุนสำหรับหนังที่อยากสร้าง เรื่อง “แผลเก่า” ได้ตั้งสโลแกนคู่กับหนังเรื่อง “แผลเก่า” อย่างเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ว่า “เราจักสำแดงความเป็นไทยต่อโลก”

ขณะคุณเชิดกำลังสร้างเรื่อง “แผลเก่า” ไม่มีผู้ค้าภาพยนตร์รายใดยอมซื้อหนังเรื่องนี้เลย แต่เมื่อ “แผลเก่า” ฉาย ปรากฏว่าทำรายได้สูงสุดของภาพยนตร์ทุกเรื่อง ทุกระบบ ทุกชาติ นับตั้งแต่เคยมีภาพยนตร์ฉายในเมืองไทยเป็นต้นมาจนถึงปีที่ “แผลเก่า” ฉาย

ผลงานภาพยนตร์ ของเชิด ทรงศรี

โบห์รา สร้างในปี พ.ศ.2509

เมขลา สร้างในปี พ.ศ.2510

อภรรณี สร้างในปี พ.ศ.2511

พญาศึก สร้างในปี พ.ศ.2512

ลำพูน สร้างในปี พ.ศ.2513

คนใจบอด สร้างในปี พ.ศ.2513

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯและ

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราช

ดำเนินทอดพระเนตรรอบปฐมทัศน์ รายได้ไม่หักค่า

ใช้จ่ายใดๆ มอบให้มูลนิธิพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์

ພໍ່ປາກໄກ สร้างในปี พ.ศ.2514

ความรัก สร้างในปี พ.ศ.2516

ພໍ່ປັກແຈ້ สร้างในปี พ.ศ.2518

ແມ່ເກ່ สร้างในปี พ.ศ.2520

เลือกสุพรรณ สร้างในปี พ.ศ.2523

เพื่อน-แพง สร้างในปี พ.ศ.2526

พลอยทะเล สร้างในปี พ.ศ.2530

ทวิภพ สร้างในปี พ.ศ.2533

คน-ผู้กามหากตบเอง สร้างในปี พ.ศ.2535

อำแดงเหมือน กับ นายริด สร้างในปี พ.ศ.2537

เรือนมยุรา สร้างในปี พ.ศ.2539

ข้างหลังภาพ สร้างในปี พ.ศ.2543